

O sărbătorire regală

M. M. L. Regele Ferdinand și Regina Maria, Marți 11 Ianuarie, au sărbătorit împlinirea a 35 de ani de la căsătoria lor. Tot neamul românesc de pretutindeni a fost fericit de această sărbătorire scumpă și a împrejmuț din nou pe Familia noastră regală, cu cea mai desăvârșită dragoste și recunoștință.

Gândurile tuturor românilor s'au pre-ăcut într'o unică rugăciune către Atotputernicul Dumnezeu, să țină mulți ani sănătoși pe M. S. Regele și Regina.

A doua expropriere

Moșiile cele mari au fost expropriate. Pământul împărțit se va putea, cu încetul, înfrăți mai bine cu acela care-l lucrează, aceasta spre folosul plugarului și al bogăției țării.

Oameni cari au făcut lucrul acesta și care l'au făcut în ceasul cel potrivit, vor fi cinstiți de toți urmașii noștri, pentru înțelepciunea și pentru dragostea lor de neam.

Pentru înfrățirea pământului cu stăpânul lui de acum să dea roade, pentru că țara să se îmbogățească și starea țărânului să se îmbunătățească, mai trebuie ceva.

Trebuie să expropriem și neștiința de carte.

Trebuie expropriată neștiința căi moșiile ei sunt și mai întinse de cât ate foștilor boieri, iar relele pe care le face ea sunt mai fără leac de cât cele făcute de proprietatea cea mare. Din căcăria cea mai neagră, tot te mai poți sălta uneori, printr'o muncă fără preget, dar de urmările rele ale nepriceperii nu te poate mântui nimeni — decât priceperea ta.

Cine o va da însă și pe aceasta? O va da, desigur, în parte, prașul cel de sus, de care tot isbindu-se omul va învăța ceva.

Dar vremeie călătorească astăzi cu drum de fer și cu aeroplăn și cine are să învețe totul din bușitura prașului se poate să fie lăsat în urmă și coplesit apoi de lumea care merge mai repede.

Ajutorul cel mare va veni și aici, va trebui să vină, și nimeni nu are o datorie mai mare să l' dea de cât dascălii, toți dascălii, de la școala primară până la universitate.

Dascălii vor trebui să exproprieze neștiința de carte.

Pentru aceasta vor trebui făcute de la început, două lucruri mai mari:

Intâi, va fi nevoie să se deștepte inimile și mințile, să fie dus, din gură în gură și de la suflet la suflet, adevărul cel mare, că adică:

Ai carte, ai parte.

Acest adevăr trebuie spus și răspuns în așa fel, în cât cel din urmă om să se pătrundă de el și să-și încolțească în suflet dragostea de școală și de carte.

Va trebui apoi, ca școala chiar, dela școala primară, până la universitate, să-și potrivească mai bine făptura după nevoile cele noi.

Până acum școala s'a gândit prea mult la certificate; de acum, ea va trebui să se gândească mai mult la om și la ce făcea. Tinerii vor trebui să știe mai puțin poezie ceace s'au scris în cărți și mai mult ceace s'a făcut în viață.

Un om prin școală trebuie să fie un om mai bine preparat pentru viață, pentru viața muncii și a câștigului, pentru aceea a bucuriei și a sufletului, pentru viața cetățenească.

Față de această probă a valorii școlii, toată lumea își va scoate căciula.

Dar pentru aceasta, o mai spun odată:

Dintr'o școală a cărții, școala noastră trebuie să ajungă cea mai înaltă școală a vieții.

Și va ajunge.

Drumurile sunt pornite de alții, de prin alte țări.

Ne rămâne doar să le aducem și prin țara noastră, întocmindu-le nevoilor și firii poporului de la noi.

Și să nu se uite un lucru: un drum bun de țară are tot atâta preț pentru omul ce se folosește de el ca și drumul cel frumos pietruit sau betonat, ce trece prin fața palatului regal din capitală, pentru târgovețul de acolo.

Școala primară poate începe tot cu atât folos muncă de expropriere a neștiinței de carte, ca și liceul și universitatea.

Și trebuie s'o înceapă.

Alte, satul va rămânea îngropat în noroi, fără legătură cu viața de afară, după fiecare undă de ploaie și mușcagul sufletesc va crește.

Totul este numai să se lucreze

O sărbătoare militară

Duminecă 9 Ianuarie, împlinindu-se treizeci de ani de când M. S. Regina Maria, a fost numită comandant onorific al regimentului 4 roșiori, acest regiment a ținut să sărbătorească cu un deosebit fast această comemorare.

Au luat parte M. S. Regele și Regina, fostă regină a Greciei Elisabeta, A. S. Regală principesa-mamă Elena, principele Nicolae și principesa Ileana.

La ospăț M. S. Regele a ținut următoarea cuvântare:

„Ca în fiecare an, și astăzi simt o mare bucurie de a mă găsi în mijlocul ofițerilor reg. 4 roșiori și de a sărbători împreună de camarazii acestui regiment, pomul obișnuit de Crăciun.

Ați reamintit azi multe fapte din cei 30 de ani de când regina este capul regimentului. Dacă pentru roșiori, acestea sunt prilejul unui sentiment de mândrie, — pentru Regina și pentru Mine sunt amintiri dutoase, căci oriunde a fost reg. 4 roșiori, și Regina și Eu, ca fost comandant, al regimentului acestuia, am fost totdeauna cu inimile în mijlocul vostru.

Cum să nu-mi amintesc și Eu data când neuitatul Meu unchiu, a înscris în reg. 4 roșiori pe tânărul principesa, — când eu încă eram comandant? Și-mi amintesc cu oarecare emoție — foarte naturală când în capul reg. 4 roșiori era soția Mea și Eu îi urmam, defilând în fața regelui Carol. Acestea sunt momente ce nu se pot uita niciodată, — nici de Regina, nici de Mine.

Ați amintit și de vremea când pentru prima oară toți ofițerii se întruneau nu numai spre a lua masa, ci și pentru a forma un cerc de strânsă camaraderie.

Pentru Mine, această constituție o mare mulțumire sufletească, de oarece Eu am pus baza camaraderiei, ce nu s'a desmintit până acum.

Ceilați comandanți au știut s'o cultive și, din obicei, s'a format o tradiție frumoasă care s'a dovedit a fi mai tare decât vrumurile.

Camaraderia e un frumos cuvânt, dar în regimentul acesta, cuvântul s'a transformat în faptă și de aceia toți cei cari l'au vizitat, au plecat cu amintiri din cele mai frumoase și cu sentimentul că aci este mult spirit ostășesc, o strânsă și sinceră camaraderie și o caldă prietenie.

Ați reamintit și ziua din 1913, când am însoțit regimentul, o bună parte în drumul său spre Dunăre și apoi la Dăbuleni când iarăși ne-am văzut.

N'a fost dat atunci ostășii noastre să culegă lauri în lupte — căci lupte n'au fost, — dar a arătat cât de tare era spiritul de disciplină și cel al datoriei. Au venit însă în urmă alți ani când armata a fost chemată să dovedească față de un vrăjmaș puternic, vitejia și patriotismul ei. Aci e locul să amintesc, mai ales, despre fapta eroică a acestui regiment, când prin șarja dela Robănești a înscris o pagină de glorie în istoria neamului nostru.

Aceste fapte de arme ne leagă pe noi de acest regiment, — legătură ce va uni și pe cei tineri de cei bătrâni.

Spiritul de camaraderie, așa va rămâne în reg. 4 roșiori și sunt sigur că el va fi pildă de sentiment

Ce gândesc țărani despre învățători?

O întrebare. Desigur, mulți se vor mira că ni-o punem, dar ni s'a pus și vom căuta să răspundem cât de puțin, însă în lumina adevărului.

Răspunsul e în dependență de-o mulțime de factori pe cari nu-i înșir delă început, ci cu ajutorul lor voi vorbi mai la vale.

E necesar să cunoaștem mediul social rural și rolul învățătorului în el.

Țărâniea — *talpa țării* — se prezintă ca un tot bine încheiat, cu puterile ei firești: apucături, datini, credințe — *tradiția* — din practica cărora și-a format planurile de conservare și dăinuire. Organizarea oficială a vieții sale îi miroase a ceva străin și de aceea o privește ca atare.

I se spune, nu-i vorba, dar... „nu se simte omul la el acasă” și aplică, cu amarăciune, zicala: „Capul plecat, sabia nu-l taie”. Elementele de civilizație ce i se impun, cum stingeresc rostul vieții sătești; ele sunt reci și sarbete, căci n'au rădăcini în adâncul acestei vieți.

„Și cum vin cu drum de fier Toate cântecele pier...”

Intâi cultură și- apoi manifestarea ei prin forme practice adoptate la viață; civilizația-i reflexul culturii. Învățătorul cu metodele lui de lucru — conștient de rostul său — încearcă a împleti pe fondul elementelor tradiționale, elemente noi de viață și ținde a ridica acest mediu la înălțimea vieții trăitoare. Aceasta năzuință de înăurire — pururea activă — exercitată de învățător asupra elementului tânăr și matur, face, — demulte ori — să fie privită ca o tendință de reformare și pe învățător ca un tip responsabil. Deci, cum nu se poate să rămâi în stări vechi și'n urma timpului ce luncă mereu, orice încercare de înnoire cere multă pregătire și prevedere.

Dar cu toată greutatea învățătorului — prin chemarea sa — trebuie să răscolească și să învieze trecutul, legându-l cu noutățile, fondul și formele actuale, singurele cari deschid perspectivele timpurilor ce vor să vie.

Odinioară, starea culturală la sate, nu era firește ca cea de azi; învățătorii fiind rari și aproape singurii luptători în marea de întuneric mintal, țărânul, ori nu-l lua în seamă pe învățător, neînțelegându-l, ori cutremurat de sfioșiciune — caracteristică celui umil și stins de mizerie — îl socotea străin de sufletului lui, o persoană gravă de care nu îndrăzneau să se apropie.

Astăzi, după ce învățătorimea a pregătit, de bine de rău, poporul pentru viața mai nouă, au năpădit pe capul țărânilor, vânătorii de surfragii — demagogii în frunte cu zgura dela orașe, cu năzdrăvanele curente — zise democratice — pe cari dacă le-au citit undeva cu siguranță nu le-au înțeles. Cum să le înțeleagă când n'au nimic comun cu sufletul cărui se adresează.

Grija lor cea mare e: atac inverșunat în persoana învățătorului, în care văd un dușman de temut.

Și cum să nu fie așa, când unii fac mucoșenie, având asupra lor marea sarcină — *păstrarea echilibrului moral* — și moralizarea satelor; iar alții mi-au dat totdeauna impresia unor *prăși* ai sufletelor naive, dar și cele mai sincere. *Ei seamănă azi vânt* — dar Doamne fereste-ne — *cine va culege furtuna?*

Cum misiunea învățătorilor — câte odată se împlinește și cu restricțiile legii, se poate să aibă și neprieteni cari, instigați de cei fără răspundere, — defaimază învățătorimea, arătându-i numai cusururile și țărâni mai puțin conștienți, cred în adevăr pe învățătorii niște vrăjmași, uitând că adevărații prieteni apropiați nu-s decât învățătorii cari nu mai le dau din prisosul inimii, fără să le eie ceva în schimb.

În celelalte ținuturi românești, unde educația cetățenească și socială există ca ceva viu, cultura a străbătut în cel din urmă ungher, țărânul împins de *instinctul conservării naționale* și simțul întăietății între popoare, și-a pus marea nădejde a mântuirii sale, în învățătorii cari au stat trei și-au muncit până la jertfă pentru ridicarea lui.

Sub aceste înrăuriri continui țărânul român s'a ridicat mult și gândurile lui n'auziuesc către ceva superior.

Am văzut că nu uită pe umilii dascăli cari au suferit pentru ei și le dau din inimă titlul: „*domnii noștri*”, socotindu-i elemente de elită și cultură. Învățătorul?... — Nu zeu. Și ce frumos e s'ascuși un țărân

Scrisori

Stimate domnule director,

Exprimându-ne cele mai călduroase mulțumiri pentru bunăvoința și sacrificiul arătat față de societatea academică „România-Jună” din Viena, prin trimiterea gratuită a prețiosului dv ziar, rugăm în numele acestei societăți a ni-l trimite și pentru viitor.

Nu ne îndoiem de bunăvoința dv ce ați arătat-o și în trecut societății noastre, iar pentru sacrificiul prezent, va rugăm, domnule director, a primi asigurarea deosebitei stime și recunoștite ce vă păstăm,

Președinte M. Tanco.

Secretar general T. Cicala.

Domnule director,

Fiind la începutul unui nou an de activitate, care activitate se manifestă în luminarea maselor mari ale poporului, noi tinerii studenți teologi, grupați în jurul societății „Academia ortodoxă” din Cernăuți, vă exprimăm mulțumirile cele mai cordiale pentru bunăvoința ce ați avut-o prin trimiterea ziarului dv în cursul anului administrativ trecut. Cunoscut fiind folosul mare ce-l aduce ziarul dv generației de azi și, cunoscând dv țel frumos pe care-l urmărește societatea noastră, vă rugăm, die director, să ne trimiteți și pe mai departe acest ziar în mod gratuit, având în vedere că societatea noastră nu dispune de un fond pentru a plăti costul abonamentului.

Primiiți, etc.

Președinte, T. Merches.

Secretar de externe, D. Volosciuc.

Probleme de actualitate în agricultură

Criza pământului s'a soluționat în parte prin legile agrare, după situațiile specifice ale vechiului reat, Transilvaniei, Bucovinei și Basarabiei, prin fărâmițarea latifundiilor și împărțirea pământului la agricultorii mici, cari formează astăzi 92% din pătura proprietății rurale și care dau producțiunea agricolă predominantă a țării.

Terminată în partea ei mecanică, împropietărirea a deschis probleme noi și de căpătenie, de care se ocupă astăzi întreaga societate românească.

Criza agricolă se menține încă la noi prin modul de cultură al pământului: primitiv și simplist.

Munca fiind aceia care determină forma proprietății, cu toată modificarea regimului de eri latifundiar, noi avem și vom avea o chestiune agrară acută, până vom adopta complet forma proprietății la regimul muncii intensive a pământului.

Criza agricolă se va remedia la noi, numai atunci când cultura pământului se va face intensiv prin metode tehnice, raționale și sistematice, care să asigure sporirea producțiunii la nivelul țărilor înaintate în tehnica și practica agriculturii, când statul va asigura mijloacele rezezi de transport și când sarcinile fiscale vor fi astfel echilibrate, în cât pământul să aducă agricultorilor rentabilitatea cuvenită și conveniența pentru export.

Industrializarea care se dezvoltă și la noi cu pași rezezi, va aduce pe deoparte perfecțiunea în metodele de cultură ale pământului, căci ne va pune la îndemână mașinile și instrumentele necesare și va transforma materia brută din produsele solului în miile de fabricate pe care astăzi le importăm din străinătate; iar pe de altă parte va rezolva complet criza agricolă, căci va absorbi plusul brațelor de muncă de la țară.

În rezolvarea crizei agrare, statul a intervenit până acum în transformările juridice ale proprietății, precum și în stimularea agricultorilor, prin crearea și întreținerea școlilor și fermelor diseminate după importanță pe tot cuprinsul țării și care dau elemente instruite pentru cultura rațională a pământului, semințe selecționate pentru înlocuirea celor de proastă calitate și vite bune pentru ameliorarea raselor degenerate.

Această intervenție trebuie dusă și mai departe, astfel ca statul să stimuleze și să îndrumeze pe agricultori, menținând și dezvoltând fermele și școlile de agricultură până la propășirea agriculturii și lăsând liberă inițiativa agricultorilor în producțiunea și vânzarea tuturor produselor solului, fapt care se va dezvolta în mod normal, cunoscând spiritul activ, practic, economic și național al poporului nostru.

Măsurile pe care statul le-a luat pentru echilibrarea bugetului și care apasă asupra agriculturii sunt taxele la export, pe care nu le plătesc negustorii cerealiști și nici cumpărătorii din străinătate, ci se resfrâng tot asupra producătorilor, ceiace a adus o scădere și un dezechilibru între costul de producție și costul de vânzare la toate cerea-

Sprrijitorii noștri

„Cultura Poporului” mulțumește din toată inima persoanelor de aici, cari cu obolul lor contribuie la susținerea acestui ziar.

Au donat ca fond de ajutor: dd. Jacob Pop, notar cercual în Subcetate județul Mureș, 200 lei; I. Dem. Agraru din Ploiești, 300 lei; I. D. Dobroanu din București, una mie lei și N. Costache, com Fântânele, județul Prahova, 200 lei.

Fapta li'i destul de mare. Prin aceasta se dovedește ca slova noastră cinstită e preputată și ajută. Rămâne ca toți bunii români ce'i avem abonați la ziar să-și achite abonamentul și să ne procure alți câțiva abonați printre prietenii d-lor.

Nu mai trecându-se la fapte și sprrijinindu-se ofensivă culturală dusă de „Cultura Poporului”, acest ziar se va putea mări, îmbunătăți și să fie din ce în ce mai folositor neamului românesc.

Iubiți cititori, înfăptuiți și minune aceasta: să avem un ziar puternic românesc, creștin și adevărat democratic.

„Cultura Poporului”

Cronica bucureșteană

In sala Teatrului Național a avut loc dăunând un reușit festival al liceului "Spiru C. Haret".

Di St. V. Nanul a narat Imprejurările, cu totul vitrege în cari a luat naștere liceul "Spiru C. Haret".

Di. prof. Iosif Frollo a evocat figura lui Spiru Haret pe care-l dă de exemplu tineretului școlar al liceului.

Corul liceului sub conducerea maestrului N. Soloveanu a cântat

diferite coruri clasice și cântece de Crăciun, deosebit de frumoase și originale sub minuna baghetă a d-lui V. V. V.

In general un spectacol, o serbare școlărească reușită cu un program care iese din comun și aceasta datorită numai domnului St. V. Nanul, directorul liceului.

Capitala se redesteapă creștinește In fiecare biserică, în câte o zi a săptămânii se țin adunări cu caracter religios la care se țin conferințe și se explică Evanghelia.

La toate aceste șezători de re-marcate este activitatea conferențiarului nostru G. Lungulescu, conferențiar al "Casei Școlare", care toarnă din unt de lemnul științei sale în fiecare candelă ca să întrețină și mai departe frumoasa operă creștinească.

li aducem laudele și mulțumirile noastre pe aceasta cale pentru frumoasa activitate pe care o depune, câte 5-7 conferințe pe zi. R. M.

Serisori câmpinene

Am revăzut Câmpina după o absență de aproape șase luni și am rămas plăcut impresionat de aspectul cu adevărat europeanesc pe care l-a luat în ultimul timp.

Un oraș cu o populație de aproape 20 mii de locuitori, care are un liceu de fete, de băieți, și școli primare, o școală industrială, școală de meserii, o școală de mașini son-dari și rafinari, o școală comercială, o școală germană etatizată, plus școlile primare din comunele sub-urbane dependente de Câmpina, cu trei biserici și o biserică de rit catolic, iată în câteva cuvinte activitatea școlară-religioasă a acestui oraș.

Societatea culturală-sportivă „Principesa Ileana” cu un trecut de aproape șapte ani, Ateneul popular „B. P. Hașdeu”, „Universitatea liberă” și cercul de studii „Casa Poporului”, desăvârșesc activitatea culturală-artistică prin conferințe, șezători și festivaluri și prin coruri la bisericile locale și din împrejurimi.

Câmpina în situația actuală este o fală, o mândrie a neamului sub toate raporturile fie social, economic, industrial și edilitar.

Am regăsit orașul cu mult mai curat, l-am regăsit înzestrat cu un corp de pompieri și cu două monumente frumoase cari îi vor face fală și cari trebuia să le posede: Monumentul eroilor și monumentul lui N. Grigorescu, moșneguțul, al cărui monument se află la umbra unui tei-pletos. Pictorul N. Grigorescu care a imortalizat cu cântăreala și expresivitatea frumoasele coline atât de pitorești și încântătoare dimprejurul orașului în care a viețuit.

Străzile largi, trotuare prea largi chiar casele alinate, o curățenie desăvârșită cu care s'ar putea mândri chiar capitala țării, bulevardul de recreare al cetățenilor bineîntreținut, lucrările de canalizare ale orașului, în valere de 20 milioane, în curs de efectuare, iată starea actuală a Cămpinei.

Cu ocazia Sf. Sărbători din inițiativa d-lui Victor Rădulescu, avocat și primarul orașului, cu concursul mai multor domne din elita câmpinene, a clerului și a comercianților s'a colectat suma de lei 140 mii cu care s'au îmbrăcat orfanii, elevii săraci și văduvele de război.

Intreg consiliul comunal în frunte cu d. primar au renunțat la-leafa pe luna Decembrie în favoarea acestei ofrande. Restul sumei a fost donat de comună și colectat de pe la particulari și societăți.

De această sumă s'au îmbrăcat 228 de oameni: din care 150 de fetițe, 43 băieți și 35 văduve iar la 150 familii sărace li s'au dat câte un metru cub de lemne.

Ce-i mai lipsește orașului este o muzică militară care să distreze pe mușafiri în timpul verei și la o populație atât de mare măcar o companie, dacă nu un batalion de trupă. De notat că această trupă, orașul a avut-o și nu știm din ce cauze necunoscută până azi, i-s'a luat această trupă de vânători de munte.

Să nădăjduim că se va îndrepta și aceste mici neajunsuri. Noi vom lupta pentru împlinirea acestor două deziderate, și comuna va avea în noi un puternic sprijin întru îndeplinirea lor.

Radu S. N. Mislac

INFORMAȚIUNI

IN ziua de 9 Ianuarie, s'a serbat în toată Jugoslavia aniversarea M. S. Regina Maria a Jugoslaviei.

La „Belgrad” ceremonia a avut loc la catedrală, în prezența regelui, membrilor guvernului, corpului diplomatic și a numeroși parlamentari. S'au oficiat servicii divine de asemenea și la biserica catolică, la sinagogă și la moschee.

Seara s'a dat un bal la Palatul Regal. RUGĂM pe prieteni, colaboratorii și reportorii noștri culturali, să ne trimită articole precum și ceea ce se petrece în viața culturală și economică a satelor noastre.

LA Cluj a început să apară ziarul „Clujnean”. Li dorim ani mulți. Dacă se prezintă la instituții sau la abonații noștri un individ l. Munteanu, pentru a încasa bani în numele foaiei noastre, dați pe mâna poliției, căci e un om necinstit. El nu are nici o împuternicire din partea noastră.

DAUNAZI pe șoseaua Carapeliț-Bairambunat, s'a ivit un mare număr de comitații, care jefuiau căruțele ce treceau pe șosea.

Asupra a doi jandarmi cari întâm plător treceau pe acolo într-o căruță, bandiții au tras focuri de armă în-cingându-se o luptă în toată regula.

Jandarmul plutonier Bordeanu Petre a fost omorât.

IN cursul nopții, de 11 Ianuarie în preajma comunei Maiu lui Vodă depe malul Nistrului, grâncierii au prins pe fața Veru Voria, de 16 ani, din com. Parăta (Ucraina), care a trecut Nistrul pe gheață.

FATA a declarat că a fugit din Rusia nemaiputând îndura injuriile și persecuțiile ce autoritățile sovietice au deslășuit, în ultimul timp, împotriva moldovenilor.

CEA dintâi școală țigănească s'a deschis acum de curând în Ceho-Slovăcia. Școala aceasta a atras luarea aminte a multor țări cu cetățeni de limbă țigănească.

FRĂȚII George și Petru Cristea din Detroit, Michigan (America), au inventat o roată de automobil de

Lipsă de poftă de mâncare Medicii îi zic anorexie.

Trebuie întâiu cercetată I. cauza acestei lipse de poftă de mâncare: Anemia, boala de inimă, boala de ficat, alcoolism, fumat prea mult, neurastenii, boala de rinichi, oftica, la început și așa mai departe.

- 2. Se va combate când e cazul constipația, scaun neregulat fie prin regim mai mult de vegetarian, (prin legume, zarzavaturi, fructe crude, coapte sau sub formă de compot), cură de struguri și de zară pe stomacul gol, gimnastică, dușuri, prin medicamente ca: aloes (5-10 cgr. sub formă de pilule), extract de cascara sagrada (10 centigrame), podofilino (trei centigrame), fenoltalaina (10-20 centigrame), 30 grame sulfat de magneziu sau de sodiu, o pastilă de Kaprol, o pastilă de fructines Vichy, o lingură de Magnezie Pellegrina, 2 lingurețe pe zi de oleu de parafină etc. etc. E bine în toate cazurile să cereți sfatul doctorului, medicului și notați bine (mai ales femeile gravide (inscrinate), și cei ce sufar de emoroizi să nu ia la întâmplare orice purgativ, leac contra constipației.

- 3. Se recomandă educația fizică rațională sub supraveghere medicală.
- 4. Fricțiuni uscate, masaj.
- 5. Dușuri reci.
- 6. 2 luni pe an la țară sau munte.
- 7. Medicamente contra lipsei de poftă de mâncare.

- a) Rp. Tra. de chinchina 5 grame Tra de gențiana 5 grame Tra de rubarba 5 grame Tra de nucă vomică 5 grame Se ia din acest medicament într-un pahărel de apă sau vin douăzecișicinci picături înainte de prânz și cină cu ¼ de oră.
- b) Rp. Tra. de chinchina 15 gr. Tra Bestuchefi 10 gr. L liquor Fowleri 6 gr. Tra nuc, vomic. 3 gr. Tra Kola 6 gr. Tra Coca 6 gr. Syrup de coajă de portocale 10 gr.
- c) Rp. Arseniat de Sodiu douăzeci centigrame, vin de Kola un litru. Un pahărel înainte de prânz și cină cu un sfert de oră.

Tot ce s'a scris mai sus se referă numai la adulți, nu și la copii Deci atențiune!

Dr. A.

Răspândiți „Cultura Poporului”

pe care se poate scoate guma stricată și pe care se poate pune alta nouă în mai puțin de un minut. In toată această operație se folosește o singură cheie. Frații Cristea sunt originari din Teiuș. (Ardeal).

D. D. Burileanu, deputat, a fost numit guvernator al Băncii Naționale, pe termen de șapte ani.

S'Agricol" al Stuparilor din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, cu scop de a promova interesele de breaslă ale membrilor săi. Președinte a fost ales dl prof. Martinovici.

ACADEMIA diplomatică din Paris a ales, în ultima ei sesiune, ca vicepreședinte pe d. Titulescu, ministrul României la Londra.

DIN INIȚIATIVA d-lui G. Pleșoianu, secretarul general al ministerului muncii, se vor înființa anul acesta colonii de vară pentru ucenici la munte și la mare și anume: în județele de munte: R-Vâlcea, Prahova, Neamț; colonii la mare la: Budachi și Tekirghiol.

Ucenicii slabi vor fi trimiși în aceste colonii 20 de zile pe an.

SOCIETATEA academică „România Jună” din Viena și-a ales pentru semestrul de iarnă 1926-27 următorul comitet: președinte, Mihai Tanco; vicepreședinte, Dimitrie Costea; secretar general, Teodor Cicalar; casier, Marius Sturza; bibliotecar, Conte Carol Wassilko; econom, Ioan Frențiu-Todan; cenzori, Iosif Crăciuneș și Marius Popovici.

SOCIETATEA „Academia ortodoxă” din Cernăuți, și-a ales următorul comitet: președinte, Merche Traian; vicepreședinte, Matei Valeriu; secretar, I. Voleșciuc; președ. com. rev. Ieremia; secretar

Il-a Dimitriu Gr.; președ. sect. muzicale Soconeanu; casier, Mihaiescu Liviu; președ. sect. literare Leucuța; bibliotecar, Iericoșan Tiberiu; și econom. Gogaș Gr.

A APĂRUT în biblioteca „Sămănătorul” din Arad, No. 142 și 143: In centele casei bătrânești, povestiri de Const. Cehan Rașcovită. Cereți cartea dela foaia noastră, preț 10 lei plus 2 lei portpostal.

REPORTORI NOȘTRI CULTURALI sunt stăruind rugați să ne răspundă fiecare în parte, dacă consimte și mai departe să ne fie reporteri și prieten. Vrem să știm pe câți ne sprijinim și cu câți mergem la drum.

Din partea tuturor cerem în interesul cauzei și pentru izbândă ei, o activitate cât mai pronunțată. În înțelesul să ne răspundească foaia să ne procure abonații. Articolele trimise să fie cât mai scurte, avându-se în vedere formatul foaiei.

Să ni se ceară carnet pentru facerea de abonați. Energia deosebită a fiecăruia să cere ca această foaie să ajungă scopul ei și să fie cât mai răspândită.

Cine dorește să fie reporter cultural, să ne ceară lămuriri.

FIECARE cititor al nostru, care e convins că foaia aceasta trebuie să fie cât mai răspândită, ca să poată apărea în condițiunile mei prese așa cum merită o națiune de 18 milioane, este rugat să ne facă 2 abonați.

Acastă jertfă cerem dela fiecare cititor în parte și credem că nu e un lucru greș.

Cu chipul acesta se va vedea ce desvoltare mare va lua „Cultura Poporului”.

Problema de actualitate în agricultură (din pag. 1.)

Ei bine proprietarii cu aceste suprafețe reduse și în împrejurările de astăzi, resimțind încă lipsa inventarului agricol distrus în timpul războiului, au și nevoia și dreptul la crediții agricole, pe care statul trebuie să-l pună la îndemâna agricultorilor.

Mai întâi trebuie să luăm seama ca copita totdeauna să păstreze forma ei naturală, să aibă țesutul cornos, elastic, să se îndepărteze condițiunile ce ar influența în rău asupra copitelor.

Caii, ca să aibă copitele sănătoase, trebuie să le îngrijim când animalele sunt încă tinere. Este de recomandat primbarea deasă a mînjilor pe un loc băut (locul să nu fie petros), fiindcă substanța carnoasă din care este alcătuită copita, se roade puțin. In cazul când animalul stă mult fără mișcare, copitele cresc foarte mari, se întorc cu marginile, rupându-se; de aceea copita capătă o formă anormală, schimbând chiar pozițiunea picioarelor.

Este important să ne îngrijim ca copitele să fie curate, umede. Ele trebuie curățate, cel puțin o dată pe săptămână, de murdărie, praful sau alte părțicele; apoi neapărat copita se spală cu apă curată pentru a-i reda elasticitatea convenientă, punând apoi sub picioare așternut curat. Starea umedă în copita se păstrează, ungându-o cu sear de porc, vasilină sau lanolină și nici decum cu alte pomaze dăunătoare. Chiar glicerina nu e recomandată, fiindcă usucă copita, absorbind umezeala aflată în substanța cornoasă.

Gospodarul luminat, ținând seama numai de povețele de mai sus, se va convinge pe deplin că sănătatea copitelor la cai depinde de îngrijirile cele mai simple și ușoare de executat.

Gr. Pârlea Grinauți-Soroca

ABONAMENTUL

Pe un an 250 de lei. Pentru săteni, învățători, profesori, preoți, studenți, meseriași și muncitori 200 lei pe an.

Abonamentul se plătește înainte; se fac abonamente și pe o jumătate de an.

Pentru instituții financiare, bibliotecă, cluburi și localuri publice abonamentul este 400 lei. Pentru sprijinitorii foaiei minimum 500 lei.

Dacă doriți să aveți. IMPRIMATE elitine și frumoase, cercetați o-o

Tipografia DACIA Cluj. Gaș

Coafor de dame Cel mai mare magazin în toate specialitățile IULIU MUSSA CLUJ, Str. Memorandumului 10.

Fabrica de articole argintate. „Tăcâmuli” mutat în Str. N. Iorga il-a.

NOVOTNY TIMISOARA. TURNATORIE DE CLOPOTE GLOCKENGESSENER HARANGONTÖDE.

Societatea de mâine. Revistă săptămânală pentru probleme sociale și economice. Societatea de mâine dă lămurirea teoretică a problemelor sociale, economice și culturale. Intreprinde cele mai vaste anchete publiciste în domeniile: agrar, economic, biopolitic și cultural. Este organul democrației radicale susținând cauzele celor necăjiți. Publică cele mai controlate informații, căci fără cunoșterea exactă a realităților nu se poate consolida nimic. Are colaborarea celor mai talentați scriitori și ziaristi. Timp de patru ani Societatea de Mâine a reușit să câștige cele mai întinse simpatii în lumea cititorilor serioși din toată țara. Societatea de mâine este agentul cel mai energetic și viu al idealurilor de progres social. Este tribuna înaltă de dreptate și libertate a ideilor. Citiți și abonați cu toții „Societatea de mâine”!

Ca mărci cele mai bune de bere sunt recunoscute: bere albă mult apreciată „URSUS” berea neagră specială „HERCULES” a fabricii de bere „CZELL” din Cluj. Se găsește pretutindeni! Tiparul Tipograful DACIA Cluj, Calea Victoriei No.